

gjorde Rede for, paa hvilken Maade et saadant Kendskab, Forstaaelse og Samarbejde skulde finde Sted, men det viser sig jo at krampe af det, Landsformanden oplæste. Men naar vi taler om Lovene, er der jo det sidste, Landsformanden læste op, nemlig § 10, som jeg synes, virker lidt mærkeligt, nemlig med Hensyn til Andragende til Regering osv. Jeg synes, det er en meget mærkelig Formulering. Jeg er ganske klar over Meningen, men jeg synes, det er forkert, naar det foretages en Henvendelse og der findes Foreninger, hvad enten det drejer sig om D.K. eller andre tilsluttede Foreninger, der ikke er med; lad gaa med, at der ikke staar samtlige Foreninger, men der burde saa staa, hvilke Foreninger der ikke havde kunnet gaa med til det. Jeg synes, den Paragraf er lidt taaget.

Landsformanden: Det maa vi jo søge ændret.

Dirigent: Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Fru Karen Frandsen: Det, vi har faaet sendt ud, viser klart og tydeligt, at Nationalraadet ikke har overholdt de Aftaler, der er truffet, hverken af 1926 eller 1932, og det kan vi ikke være tjent med. Hvordan vi skal komme til en Forstaaelse med Nationalraadet, ved jeg ikke, men jeg synes, at det maa kunne indse, at saadan kan det ikke optræde og saadan kan Dansk Kvindesamfund ikke være tjent med, at det optræder.

Jeg ved ikke, om Landsformanden har noget Forslag, for blive ved med at drøfte dette, vinder vi jo ingenting ved. Jeg synes vi maa finde en Vej fremefter for Fremtiden og for de Spørgsmaal, der vil komme til at foreligge i Fremtiden. Vi maa drøfte, hvordan vi skal komme videre.

Magda Andersen: For mig er det en meget betankelig Sag, og ligesom Dr. Karen Frandsen tror jeg ikke, vi kommer til Vejs Ende med det i Dag, men var det ikke det rigtigste at nedsætte et Udvalg, der kan træde i Forhandlinger med Nationalraadet, og saa ogsaa undersøge hvorvidt Udvalg nedsat af Nationalraadet kan danne Lokalfdelinger. Jeg har lige faaet at vide, at det politiske Udvalg rejser rundt og nedsætter Udvalg rundt omkring i Landet. Jeg er saa rystet over det.

Dis Groes: Jeg synes ogsaa, at efter det, vi nu har faaet oplyst, er vi klar over, at der foreligger Overgreb fra Nationalraadets Side i denne Sag. Vi har alle følt det hele Tiden, nu har vi faaet det dokumenteret. Spørgsmaalet er nu: Hvad skal vi gøre fremefter? Det, der er sket af Overgreb, kan vi jo kun konstatere, og der synes jeg, det er rigtigt, som det er blevet foreslaaet, at vi maa se at faa et Udvalg, der kan forhandle med Nationalraadet. Jeg tror, det er vigtigt, at det Udvalg ikke bliver alt for lille, fordi det er vigtigt, at vi har flere, som kan ligesom supplere hinandens Udtalelser, saa derfor tror jeg, vi skal have et virkeligt godt Udvalg, som prøver at komme frem til klare Linier, og jeg synes ogsaa, det kan være vigtigt at forlægge i Dag, at Nationalraadet har foretaget dette Overgreb, men at det ikke har gjort det af ond Vilje, fordi jeg tror, det er givet at Bodil Begtrup har gjort det hele af en virkelig brændende og varm Interesse for det Problem, hun har ønsket, at Nationalraadet har taget op til Drøftelse. Det vil jeg gerne her fremhæve overfor dem alle, at jeg tror, at hun har gjort det ud fra en ærlig Vilje til at se at faa gjort noget virkeligt ved Spørgsmaalet. Da hun var hos mig, prøvede jeg paa at forklare hende, at det var saa stort et spørgsmål, at det ikke kunde ske omgaaende.

Jeg synes, vi skulde prøve at nedsætte et saadant Udvalg, og at vi her i Dag skulde blive enige om, saafremt vi fortsat skal samarbejde med det Udvalg, Nationalraadet har nedsat og det synes jeg, vi skal, da ikke lade den endelige Redegørelse forelægges, uden at Dansk Kvindesamfunds Navn er nævnt samt